

ODVJETNIK
Sanela Džuzdanović Ligutić
Bana Berislavića 5/I
21 000 Split

U Splitu, 12. svibnja 2022. godine

USTAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

Trg Sv. Marka 4
10 000 Zagreb

Podnositelj: **GEODATA d.o.o. Split**, OIB: 42268608259, Split, Kopilica 62,
zastupani po pun. Saneli Džuzdanović Ligutić, odvjetnici u
Splitu

USTAVNA TUŽBA

Podnositelj ustavne tužbe, po punomoćniku, temeljem odredbe čl. 59. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske ("Narodne novine" br. 99/99, 29/02; u daljnjem tekstu:UZUSRH), podnosi ustavnu tužbu:

- protiv presude što je čine presuda presude Visokog trgovačkog suda RH posl.br. Pž-5140/2021 od 28. veljače 2022.god. kojom je odbijena žalba tuženika kao neosnovana te potvrđena presuda Trgovačkog suda u Splitu posl.br.639/2013 od 15. veljače 2021.god. u dijelu točke I. izreke kojom je naloženo da plate tužitelju iznos od 1.216.878,99 kn zajedno sa pripadajućim kamatama

radi povrede I./ ustavnog prava na jednakost pred zakonom zajamčenog odredbama čl. 14. st. 2. i čl. 26. Ustava Republike Hrvatske ("Narodne novine" broj 56/90, 135/97, 113/00, 28/01, 76/10 i 5/14: u daljnjem tekstu:Ustav) te II./ ustavnog prava na pravično suđenje zajamčeno odredbom čl. 29. st. 1. Ustava.

I. Podnositelj smatra da su sudovi u konkretnom slučaju odstupili od pravnog shvaćanja prihvaćenog u sudskoj praksi, zbog čega je doveden u nejednak položaj u odnosu na one prema kojima su primijenjena uobičajena tumačenja sudske prakse.

U konkretnom su slučaju sudovi suglasno zauzeli pravno stajalište da je tužbeni zahtjev u cijelosti osnovan jer se temelji na činjenici kako solidarna odgovornost tuženika postoji jer se radi o ugovorima koje su tuženici ad 1) i ad 2) sklopili sa tužiteljem vezano uz istu građevinu, kao i da je tuženik ad 2) istovremeno sa radovima nadzora na izradi i montaži čelične konstrukcije,

Tel/fax:021/385-678 Mob:098/882-180
e-mail:liguticsanela@gmail.com

bio angažiran kao podprojektant tuženika ad1) i to upravo na izradi izmjena i dopuna projekta konstrukcije, da se radi o takvoj povezanost zbog koje postoji solidarna odgovornost, a da je visina štete utvrđena prvenstveno na temelju nalaza i mišljenja sudskog vještaka, te na temelju isprava i dokumentacije koja je priložena spisu, i temelju tog stajališta su utemeljili osporavanu odluku našavši da nije dokazano da tuženici u svojim prigovorima nisu u dovoljnoj mjeri doveli u pitanje utvrđenja sudskog vještaka koje bi opravdalo zahtjev tuženika za provođenjem novog građevinskog vještačenja.

Međutim, u odluci Vrhovnog suda Rev 1108/2013 od 12. siječnja 2016.god. između ostalog je navedeno: „ valja zaključiti da su u pitanju nejasnoće i proturječnosti koje su prihvaćanjem nalaza i mišljenja vještaka i iskaza navedenih svjedoka sadržane u razlozima nižestupanijskih presuda i koje naknadno nisu otklonjene niti ponovnim saslušanjem vještaka. U tom smislu, s obzirom da u nalazu vještaka postoje naznačeni nedostaci i proturječnosti, revident koji je predložio novo vještačenje po drugom vještaku pravilno (opisno) upire na bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl.354.st.1 u svezi s čl.216 ZPP-a, za koju je drugostupanijski sud pogrešno ocijenio da nije počinjena„.

Iz navedenog proizlazi da su sudovi u konkretnom slučaju utemeljili svoje odluke isključivo na vještvu u kojem postoje očiti i jasno vidljivi nedostaci i proturječnosti, dok je s druge strane isti proturječan iskazima stranaka i svjedoka i dokumentaciji koja se nalazi u spisu, a koji nedostaci nisu otklonjeni niti ponovnim dopunskim saslušanje vještaka, a tuženik ad 1) je predložio novo vještačenje po drugom vještaku.

Naime, ukoliko sudovi prihvaćaju nalaz i mišljenje vještaka građevinske struke kao stručan i pristran, postavlja se niz pitanja koje dovode u sumnju zakonitost donesene odluke koja se isključivo temelji na takvom vještvu, među kojima je potrebno ukazati kako:

- vještak u svom usmenom iskazu danom na ročištu 24. siječnja 2020.g na upit o razlikama u cijenama i količini potrebnog materijala za gradnju prvo navodi kako postoji razlika između međukatne spregnute konstrukcije i tzv. bijelog stropa u smislu težine, odnosno količine, jer je spregnuta kontstrukcija teža, dok kasnije navodi kako ne postoji razlika u omjeru čelika i betona koji se ugrađuju u bijeli strop te spregnutu konstrukciju.

- vještak iznosi u svojim nalazima kako „U idejnom projektu je definirana spregnuta međukatna konstrukcija, u glavnom projektu arhitektonski dio je također spregnuta konstrukcija, a da bi u glavnom

projektu konstrukcije to bio bijeli strop (a ne spregnuta konstrukcija)“

Vještak u niti jednom dijelu nije pojasnio nejasnoću svoje navedene tvrdnje u odnosu na Tehnički propis za spregnute konstrukcije od čelika i betona koji je objavljen u Narodnim novinama 119/2009 prema kojem je „bijeli strop“ samo detaljnija definicija spregnute konstrukcije!!!!, a što je tuženik ad 1) prigovorio

- vještak zaključuje kako projektna dokumentacija nije usklađena, dok s druge strane u svim svojim navodima potvrđuje da je u svim varijantama izvedbenog projekta konstrukcije projektirana onakva međukatna konstrukcija kakva je bila predviđena Glavnim projektom, proizvođač konstrukcije koji je ujedno i izvođač radova na njenoj montaži u svom svjedočenju od 24. siječnja 2020. potvrđuje da je konstrukcija izgrađena prema izvedbenom projektu konstrukcije

- zaključak vještaka kako projektant konstrukcije nije pravodobno korigirao konstrukciju glede zahtjeva revidenta čelične konstrukcije, već je to ugradio u glavni projekt izmjene i dopune konstrukcije od 05/2010, je u potpunosti nejasna iz razloga jer je na Glavni projekt konstrukcije investitor dobio pozitivno mišljenje revidenta temeljem kojeg je dobio i Građevnu dozvolu, te je nakon toga tužitelj kao investitor izvodio radove, a projektant konstrukcije nije mogao pravodobno korigirati izvedbeni projekt prema zahtjevu revidenta kada takav zahtjev nije niti postojao sve dok investitor nije odlučio angažirati revidenta za reviziju izvedbene dokumentacije!!!

Sam vještak donosi zaključak o produljenju roka izgradnje i povećanju troškova, dok s druge strane na ročištu od 24. siječnja 2020. navodi da nije imao podatke o rokovima plaćanja od strane investitora, pa prema tome nije mogao ni odrediti rokove za predaju pojedinih faza projektne dokumentacije kako je definirano ugovorom.

Da bi se postigla svrha vještačenja, potrebno je dokaz vještačenjem provesti na način da se utvrde sve bitne okolnosti radi kojih je sam prijedlog i prihvaćen. Nalaz vještaka bi trebao predstavljati sve činjenice koje je isti saznao istraživanjem u skladu s pravilima svoje znanosti ili struke.

Dakle u nalazu bi trebali biti sadržani podaci o svemu što je vještak zapazio ili otkrio vještačenjem, odnosno podaci o činjenicama koje su od važnosti za parnični postupak, da bi nalaz mogao biti potpun i objektivan navod utvrđenoga činjeničnog stanja, a što uključuje i detaljan pregled spisa, a što je vještak propustio učiniti.

Sud nije vezan nalazom i mišljenjem vještaka, odnosno sama činjenica što je

Tel/fax:021/385-678 Mob:098/882-180
e-mail:liguticsanela@gmail.com

O D V J E T N I K
Sanela Džuzdanović Ligutić
Bana Berislavića 5/I
21 000 Split

sud u određenoj pravnoj stvari odlučio izvesti predloženi dokaz vještačenjem, ne vezuje ga u smislu njegova apsolutnog i isključivog prihvatanja.

Ovakvo stajalište je zauzeo i Visoki Trgovački sud br.Pž-1855/18 od 20. veljače 2020.god. u kojem se izričito navodi: Sud mora slobodno odlučivati o dokaznoj vrijednosti dokaznih sredstava, zasnovanoj na pravilima logičkog zaključivanja i iskustva kroz čije filtre prolazi i sadržaj nalaza i mišljenja sudskog vještaka, doveden u vezu sa svim utvrđenim činjenicama, izvedenim dokazima, te uz primjenu odgovarajućih propisa te načela prava. Time što je prvostupanjski sud odredio osobu sudskog vještaka i odredio mu zadaću, nije se obvezao bespogovorno prihvatiti njegov nalaz i mišljenje u svakom pogledu.

Ujedno, sam odabir prvostupanjskog Suda, koji je za vještačenje ovako složenog i vrijednog, u stručnom smislu visokostručnog i usko specijalističkog spora oko građevinskog projekta kombinirane (spregnute) konstrukcije od čelika i betona, izabrao vještaka umirovljenika, sa završenom višom građevinskom školom, koji nije dipl. ing. građevinarstva i koji nije imao nikakvih iskustava u projektiranju građevinskih konstrukcija i bez aktivnog sudjelovanja u građevinskom projektiranju (sve navedeno u trenutku vještačenja), prouzročio je probleme u održavanju ročišta, nemogućnost uvažavanja izvedenih dokaza i donošenje ispravnih i potpunih zaključaka.

U Republici Hrvatskoj kvalificiranih vještaka za ovakve slučajeve u sudskom registru u trenutku odabira vještaka bilo je do deset, ali sud je, usprkos protivljenju tuženika, površno i aljkavo, prema unaprijed jasno vidljivim nedostatnim kvalifikacijama odabranog vještaka, odabrao podkvalificiranu osobu za taj odgovorni zadatak i inzistirao, usprkos svim protivljenjima i upozorenjima, na svom pogrešnom odabiru.

S obzirom da je tuženik ad 1) obrazložio primjedbe, a prvostupanjski sud se nije konkretizirano očitovao, odnosno obrazložio bi li te primjedbe mogle biti od utjecaja na ostvarenje svrhe vještačenje, a samim tim i na donošenje drugačije odluke, a drugostupanjski sud se nije niti osvrnuo na žalbene navode tuženika ad 1) u tom dijelu, pobijana odluka se ne može niti ispitati, radi čega je počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a, jer presuda nema jasne i dostatne razloge o odlučnim činjenicama.

Nadalje, prvostupanjski sud prilikom donošenja odluke mora iskaze svjedoka i parničnih stanaka povezati sa nalazom i mišljenjem vještaka, što isti uopće nije prilikom donošenja odluke napravio.

Tel/fax:021/385-678 Mob:098/882-180
e-mail:liguticsanela@gmail.com

Naime, prvostupanjski sud prilikom donošenja odluke uopće nije uzeo u obzir iskaze saslušanih svjedoka, niti ih je doveo u bilo kakvo vezu sa provedenim vještvom. Posebice treba uzeti u obzir činjenicu da su to svjedoci koji imaju neposredna i stručna saznanja o predmetu spora, jer su isti direktno sudjelovali na izradi projekta povodom kojega je nastao predmetni spor. S druge strane, predmet spora je dosta kompleksan u vidu stručnih pojmova iz područja građevinarstva i geodezije, te sud prilikom donošenja mora uzeti u obzir sva saznanja do kojih je došao, a to uključuje i iskaze svjedoka te povezivanje sa nalazom i mišljenjem vještaka, a što je prvostupanjski sud propustio učiniti, te je time počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl.354.st.2.toč.11. ZPP-a, jer presuda nema jasne i dostatne razloge o odlučnim činjenicama te je riječ o pravnom pitanju o kojem odluka prvostupanjskog suda odstupa od prakse revizijskog suda koja je već zauzeta u predmetu Rev 866/2011 od 01.veljače 2017.god.

Dakle, sudovi su u konkretnom slučaju odstupili od pravnih shvaćanja prihvaćenih u sudskoj praksi, a zbog čega je tužitelj doveden u nejednak položaj u odnosu na one prema kojima su primijenjena uobičajena tumačenja sudske prakse.

Posljedično tome, zbog pogrešnog su pravnog stajališta sudske odluke u konkretnom slučaju nepravilne, nezakonite, ali i protuustavne jer je povrijeđeno ustavno pravo tužitelja na jednakost pred zakonom zajamčenog odredbama čl. 14. st. 2. i čl. 26. Ustava.

II. Podnositelj smatra da su sudovi konkretni parnični postupak proveli na način kojim je iskazan veliki stupanj arbitrarnosti, i to kako u pogledu činjeničnih utvrđenja i obrazloženja istih, tako i u pogledu primjene mjerodavnog postupovnog i materijalnog prava, a čime su povrijedili njezino ustavno pravo na pravično suđenje.

U konkretnom slučaju sudovi su utemeljili svoje odluke na stajalištu da su tuženici odgovorni za nastalu štetu u pogledu troškova za naknadne radove preinaka na samoj građevini do kojih je došlo zbog potrebe da se ojača konstrukcija s obzirom da su se ponovno izvodili radovi i preinake na samoj građevini, te da je visina štete utvrđena kako putem dostavljene dokumentacije koju je tužitelj dostavio u pogledu nastalih troškova, a isto je utvrđeno i na temelju nalaza i mišljenja sudskog vještaka.

Ova utvrđenja prihvaća i drugostupanjski sud, s time da taj sud u pobijanoj presudi izrijekom navodi da kako činjenice koje se tiču revizorskog izvješća ne osporavaju tuženici, dok zanemaruje situaciju, odnosno okolnosti koje su prethodile sadržaju navedenog revizorskog

mišljenja.

Podnositelj smatra da se radi o nedopustivo pogrešnim zaključcima sudova jer bi iz obrazloženja presuda proizlazilo da bi tuženici priznali činjenice koju su odlučne za donošenje odluke u ovoj pravnoj stvari, iako to ne odgovara istini te premda za takve zaključke nema nikakvog osnova.

Naime, Odluku o izvođenju radova bez izvršene revizije Izvedbenog projekta konstrukcije nije donio ni I-tuženik ni II-tuženik, već sam tužitelj, te je cijelo vrijeme izvodio radove dobro znajući da nije ishodio potrebnu suglasnost revidenta za relizaciju projekta. U prilog navedenom govori i sam sadržaj revizorskog mišljenja „prije izvođenja radova investitor je dužan dostaviti na reviziju izvedbeni projekt konstrukcije...“. Dapače, naime, vlasnik i direktor tvrtke tužitelja Damir Medvid je po zvanju i zanimanju ing.građ. sa prethodnim višegodišnjim iskustvom u vođenju i izvođenju građevinskih radova kroz tvrtku Bovan d.o.o., kojoj je također vlasnik i direktor.

Nadalje, zz tužitelja je po zvanju i zanimanju ing.građ. sa prethodnim višegodišnjim iskustvom u vođenju i izvođenju građevinskih radova kroz tvrtku Bovan d.o.o., kojoj je također vlasnik i direktor, te je isti svjesno svojim nepoštivanjem pozitivnih propisa vršio pritisak na projektante I-tuženika i II-tuženika u smislu mijenjanja pojektne dokumentaciju, odnosno prilagođavanje iste radovima koje je on bez odgovarajuće dokumentacije već bio izveo na gradilištu, a s tom namjerom je odugovlačio i ugovaranje revizije Izvedbenog projekta konstrukcije, čime je, čak i da mu je II-tuženik i htio pomoći u postupku revizije, direktno utjecao na vrijeme kada će revizija biti obavljena tj. na trenutak kada je II-tuženik uopće mogao kontaktirati revidenta radi eventualnih pojašnjenja Izvedbenog projekta konstrukcije, dakle tek nakon što je tužitelj ugovorio reviziju Izvedbenog projekta s revidentom.

Nadalje, tuženik ad 1) tijekom postupka je ukazao i uspio dokazati kako je Izvedbeni projekt uredno i u roku koji je dogovoren s tužiteljem, izrađen i pred svjedocima predan tužitelju koji je cijelo vrijeme isključivo na vlastitu inicijativu određivao termine i vodio izvođenje radova. U samoj reviziji Glavnog projekta konstrukcije jasno stoji nalog investitoru da se prije izvođenja konstrukcijskih radova treba dostaviti Izvedbeni projekt konstrukcije na reviziju, a ne nakon što su konstrukcijski radovi završeni. U trenutku dobivanja negativnog revizorskog mišljenja na Izvedbeni projekt konstrukcije, predmetna građevina nije bila potpuno dovršena, pregradni zidovi i obloga čelične konstrukcije nisu bili dovršeni, a tužitelj – investitor je usprkos tome nastavio radove, te zbog brojnih odstupanja konačne

građevine (drugih dijelova osim konstrukcije) u odnosu na Glavni projekt temeljem kojeg je ishoda Građevinska dozvola uporabnu dozvolu tužitelj nije mogao ishoditi.

Tuženik ad 1) nije odgovoran za negativno revidentsko mišljenje - ono je zakonska obveza investitora.

Naprosto je nepravilno i nedopustivo arbitrarno postupanje sudova kada utvrđuju odgovornosti tuženika u situaciji kada je zakonska obveza isključivo investitora na ishođenje pozitivnog revizorskog izvješća, a projektant je dužan, u slučaju negativnog revidentskog mišljenja ukloniti nedostatke u projektnoj dokumentaciji, što je II-tuženik (pa time i I-tuženik) u kratkom roku i uradio, dok je tužitelj samonicijativno nastavio radove na dovršavanju objekta i nakon što je doznao za negativno revizorsko mišljenje.

Ovo tim više jer je tuženik detaljno i obrazloženo iznio svoje žalbene navode koje ukazuju na nezakonitost prvostupanjske presude. Međutim, drugostupanjski sud u obrazloženju pobijane presude djelomično ponavlja i citira utvrđenja prvostupanjskog suda, dok se uopće ne osvrće na žalbene navode u odnosu na analizu iskaza svjedoka, te iste dovodi u uzročnu posljedičnu vezu sa pobijanom odlukom.

Tuženik smatra kako je drugostupanjski sud ovakvim kratkim, šturim i nejasnim obrazloženjem počinio apsolutno bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11.ZPP-a, jer se nije uopće očitovao na cijeli niz obrazloženih žalbenih navoda koje je tužitelj iznio u toč. IV. žalbe, a koji se tiču razloga zbog čega prvostupanjski sud prilikom ocjene iskaza svjedoka i stranaka nije uzeo njihove iskaze kao mjerodavne.

Donošenjem presude i od strane drugostupanjskog suda u kojoj se ne daje obrazloženje o cijelom nizu odlučnih činjenica i dokaza ponovno i drugostupanjski sud čini povredu odredaba parničnoga postupka. O tome je stav zauzela i sudska praksa pa tako i Vrhovni sud RH, pod posl. br. Rev-2732/88, od dana 06.06.1989. godine, prema kojem, cit.: „Izvedene dokaze sud prosuđuje po slobodnom uvjerenju, ali je dužan stečeno uvjerenje opravdati uvjerljivim i logičnim razlozima da bi se moglo provjeriti ima li takvo uvjerenje pravnu i činjeničnu osnovu.“.

Potrebno je ukazati kako je obveza svakog suda (i prvostupanjskog i višeg) da adekvatno obrazloži razloge svoje odluke u pogledu svih relevantnih pravnih i činjeničnih pitanja.

Primjera radi, takav stav zauzima i Ustavni sud Republike Hrvatske u svojoj odluci br. U-III-38107/2009, u kojoj se između ostaloga navodi, cit.:

O D V J E T N I K

Sanela Džuzdanović Ligutić

Bana Berislavića 5/I

21 000 Split

"Obrazloženja sudskih odluka odnosno odluka drugih nadležnih tijela koja ne sadrže ozbiljne, relevantne i dostatne razloge za ocjenu kakva je odlukom dana, upućuju na zaključak o arbitrarnosti u postupovnom i/ili materijalnopravnom smislu"

Nadalje, osim što su sudovi počinili bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl.354. st. 2. toč. 11. ZPP-, sudovi su na nepravičan i arbitraran način izvršili nedopustivo površnu ocjenu svih dokaza povrijedivši tako odredbu čl. 8. ZPP-a.

Prema tome, u konkretnom je slučaju podnositelj izgubio spor vrijedan 1.216.878,99 kn, što sa pripadajućim kamatama doseže iznos cca 3.000.000,00 kn, čime je doveden na put nemogućnosti daljnjeg poslovanja, te čak i pokretanje stečajnog postupka, odnosno pretrpio rijetko viđenu nepravdu kao posljedicu nedopustive arbitrarnosti sudova i to stoga jer su sudovi utemeljili svoju odluku na način da su bespogovorno prihvatili nalaz i mišljenje vještaka u svakom pogledu, a niti su prilikom donošenja odluke iskaze svjedoka i parničnih stanaka povezali sa nalazom i mišljenjem vještaka, te stoga jer su propustili uzeti u obzir sve druge dokaze na koje se podnositelj pozvao i to bez da su se riječju na iste osvrnuli, a što je sve rezultiralo donošenjem nezakonite presude i kršenjem ustavnog prava podnositelja na pravično suđenje zajamčenog odredbom čl. 29. st. 1. Ustava Republike Hrvatske ("Narodne novine" broj 56/90, 135/97, 113/00, 28/01, 76/10 i 5/14: u daljnjem tekstu: Ustav).

Slijedom svega iznesenog, predlaže se cijenjenom Naslovu da donese sljedeću

O D L U K U

- I. Ustavna tužba se usvaja.
- II. Ukida se presuda Visokog trgovačkog suda RH posl.br. Pž-5140/2021 od 28.veljače 2022.god., te presuda Trgovačkog suda u Splitu posl.br.639/2013 od 15.veljače 2021.god.
- III. Predmet se vraća na ponovni postupak Trgovačkom sudu u Splitu.
- IV. Ova odluka objavit će se u "Narodnim novinama".

Podnositelj, po punomoćniku:

Popis troška:

Sastav ustavne tužbe.....5.000,00 kn

Tel/fax:021/385-678 Mob:098/882-180

e-mail:liguticsanela@gmail.com

OIB: 87311810356

Potvrda o primitku

P-10m

- ☒ preporučene pošiljke
☐ vrijednosne pošiljke

- ☐ paketa
☐ praćene pošiljke

POŠILJATELJ

DR. SANCIA DEUBANDVIC
JANA BERISKANDARIC
LIGUTIC

tel./mob./e-mail:

Mw

PRIMATELJ

USTAVNI SUD RH
TRG SV. MARIE 4

10000 ZAGREB

tel./mob./e-mail:

Dopunske usluge

- ☐ Povratnica ☐ Plus ☐ PU2PU paket
☐ Vrijednost _____ kn ☐ Nestandardni format
☐ Plaćanje pouzecom _____ kn ☐ Uručiti osobno primatelju

Prostor za ovjeru

Prijamni broj:

R RG 18842818 2 HR

Masa:

134g

Poštarina:

*15.00

Datum/vrijeme prijma:

13.05.22 17:42:51

21106 Split

7 05

1FD4